

[Hagen Hagensen.]

synes det jo i hvert fald at være noget indskrænket i sit område, og vi vil gerne være med til at søge at få fremmet det sigte, der er med forslaget.

Der kan være grund til at drøfte omfanget af den berigtigelse, der skal finde sted, men med den nyfigenhed, der desværre har vundet stadig større indpas i pressen, vel ikke mindst i den såkaldte boulevardpresse, og store dele af ugebladene, er der for mig at se afgjort behov for en tydeliggørelse og en stramning af berigtigelsesreglerne i presseloven, og det gælder også, som hr. Wamberg nævnte det, at vi må drøfte spørgsmålet om berigtigelser i tv og radio.

Vi er rede til at drøfte det i udvalget, og vi vil gøre det med et positivt sigte. Dog vil jeg have lov til at sige, at vi stiller os tvivlende over for, for ikke at sige, at vi er imod, at retsmøder i berigtigelsessager afholdes for åbne døre, som det foreslås. I en række tilfælde vil det medføre tort og anden skade for den, der er blevet forurettet, når alle vedkommende, som det hedder, skal gives lejlighed til at udtale sig. I sådanne sager kan retsmøder for åbne døre ligefrem give berettigelse til gengivelse af forhold, der med rette burde være ukendte for offentligheden, og berigtigelseskravets formål kan derved rent forflygtiges og simpelt hen være skadeligt.

Men der er vel også grund til, når vi har fat på at drøfte pressens forhold, at se på, om det, der har været fremme før, ikke skulle drøftes på ny, nemlig at udvide det ansvar, som pressen har; hvad der bringes i pressen, skal vel ikke blot den, der står som ansvarshavende, have ansvar for, men også de, der ejer bladet, bør have et ansvar for, hvad der bringes i bladet, og at man i og for sig må sige, at dér må der kunne sættes ind om ikke andet så med betydelige erstatningskrav. Vi skal have en fri presse, men det skal være en presse under ansvar.

Så ville jeg godt også i denne forbindelse rejse spørgsmålet om en skrapere kurs til beskyttelse af privatlivets fred. Det er på mode at snage i privatlivets forhold, og da navnlig, hvor det er såkaldte navne eller kendte personer, det drejer sig om. Éngang under krigen havde vi en revyviser, der hed „Adel og borger, præster og bønder, glæder og sorger, dyder og synder“, og så fortsatte

visen, men her er det blevet således, at det er glæder og sorger i nogen grad, det er dyder i mindre grad og synder i særdeles grad — om man da kan sige, det er synder — der søges draget frem i pressen i tekst og billeder på en usmagelig måde og i umådeligt omfang til tilfredsstillelse af en nyfigenhed, som kun skabes af den særlige presse, der lever økonomisk højt derpå. Til glæde for ingen, men til spot og skade for dem, der indblandes i omtale eller gengives i billeder. På dette felt hjælper ingen berigtigelsesregler, men alene en skærpet anvendelse af reglerne om privatlivets fred, så længe etikken i visse dele af vor presse befinder sig på det upassende niveau, hvor man snager i rent private og personlige forhold for at få økonomisk fordel deraf. Der er grund til at tage dette forhold op til overvejelse.

Ebba Strange (SF):

I tilknytning til det, hr. Hagen Hagensen sluttede med, kunne vi nok få en lang debat om presseetik, hvad det er, vi ønsker af vores presse. Vi har da også tidligere set kristeligt folkeparti udfolde sig med hensyn til pressen, og jeg er altid sådan lidt i tvivl om, hvad det egentlig er, kristeligt folkepartis formål er. Men jeg skal ikke knytte mange kommentarer til det her foreliggende spørgsmål; i øvrigt synes jeg, en pressediskussion ville være spændende og interessant.

Vi skal have en kritisk presse, vi skal have en vågen presse, vi skal have en presse, der tør turde, men vi skal også have en presse, der ved, at den skal stå til ansvar, når den tør. Derfor er det da muligt, at vi skal stramme disse berigtigelsesregler.

Jeg skal ikke gentage, hvad andre ordførere har sagt, jeg skal knytte mig nærmest til fru Aase Olesen og sige: lad os nu få det op i retsudvalget, lad os nu få det drøftet igennem, lad os nu se, hvad vi skal skabe flertal for, og lad os så blive færdige med det, så vi ikke skal udsættes for det en gang til, for man kan godt blive lidt træt af at se de samme forslag gang på gang, selv om jeg også kan knytte mig til dem, der har sagt, at det er mere nuanceret, umiddelbart mere modereret end de tidligere forslag, vi har haft, og mange af tankerne i det kan vi også fra socialistisk folkeparti godt tilslutte os. Vi vil gerne have en grundig drøftelse også af målet med at fremsætte dette lovforslag, for